

Kościół w Wiśniowej pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego, uroczyscie poświęcony przez biskupa Mikołaja Oborskiego 15 listopada 1681 roku, wybudowany został z kamienia jako kościół szpitalny; należał wówczas do parafii w Kielczynie. Samodzielną parafią Wiśniowa stała się 10 lipca 1810 roku, staraniem Eustachego Kołłątaja - dziedzica Wiśniowej. Budynek kościoła to bryła na rzucie prostokąta, z wmurowanym wewnątrz węższym prezbiterium w kształcie absydy bez okien, wokół którego mieści się zakrystia. W ścianie prezbiterium pod pamiątkową tablicą spoczywa serce Hugona Kołłątaja.

W nawie bocznej znajdują się cztery okna z witrażami, na chórze jedno okno. Sufit jest drewniany, otynkowany. Główne wejście usytuowano od zachodu. Od południa znajduje się portal barokowy z XVIII wieku. Główny ołtarz jest kamienny, przedstawia Apostołów Piotra i Pawła, pomiędzy czterema kolumnami. Główny obraz Przemienienia Pańskiego jest ruchomy. Tabernakulum wykonane jest z metalu, obłożone marmurowymi płytami. W nawie umieszczone zostały dwa boczne ołtarze z kieleckiego marmuru z obrazami Matki Boskiej z Dzieciątkiem i św. Janem Chrzcicielem oraz Matki Boskiej Częstochowskiej. Parafia posiada akta od 1838 r.